

त्वधोऽतस्ततोदयादधो वारप्रवृत्तिरिति सर्वं निरवद्यम्”
प्रसि० ।

देशिकं त्वि० देशे प्रसितः टन् । उपदेशके हेमच० । देश
उपदेशः तत्र प्रसितः । शुर्वादी “धर्माणां देशिकः
साल्नात् स भविष्यति धर्मभाक्” भा०श्र० १४७श्र० ।

देशिन् त्वि० दिशति दिश-णिनि । देशके स्त्रियां छीप् सा
च २तर्ज्ज्यां शङ्च० “कनिष्ठादेशिन्यङ्कुष्ठमूलान्यग्रं करस्य
च । प्रजापतिपितृवृद्धदेवतीयान्यनुक्रमान्” याज्ञ०

देशी स्त्री रागिणीभेदे सा च दीपकरागस्य भायां
देशीय त्वि० देशे भवः गङ्गा० छ । देशभवे “इति पाश्यान्त्य
देशीयाः पठन्ति” रघु० “सुरते कर्णमूलेषु यच्च देशीय
भाषया । दम्पत्योर्जल्पितं मन्दं मन्मथं तद्विदुर्बुधाः”
कामशास्त्रम् ।

देशित त्वि० दिश-णिच् कर्मणि क्त । उपदेशप्रेरिते “का-
केभ्यो रज्यतामन्त्रमिति बालोऽपि देशितः । उपघातप-
धानत्वाच्च आदिभ्योऽपि रज्जति” सीमांसाकारिका ।

देशीयवराडौ पु० रागिणीभेदे “देशीयवराडोरूपक
तालैर्न गीयते” गौतमो०

देश्य त्वि० दिश-कर्मणि ग्यत् । उपदेश्ये २पूर्वपक्षे न० श-
ब्दरत्ना० देशे भवः दिगा० यत् । देशभवे त्वि० अस्मि
अकर्मधारये तत्पुरुषे उत्तरपदस्यस्य वग्या० आद्युदात्तता ।

देष्ट त्वि० अतिशयेन दाता दाह+यतिगायने इहन् ह्योलोपे
गुणः । दातृतमे “वसुदेवः सुन्ते भुवः” ऋ० ८।६।६।

देशा त्वि० दा-इण् च गुणः । टातरि उज्ज्वल०

देह पु० न० दिह-घञ । शरीरे स च स्थूलसूक्ष्मकारण-
भेदात् त्रिविधः । अङ्गशब्दे गात्रशब्दे च विवृतिः
सूक्ष्मदेहस्यैव भोगो ब्रह्मवैवर्तपु० दर्शितो यथा
तत्र यमं प्रति सावित्रीप्रश्नः “स्वदेहे भस्मसाद्भूते यान्ति
लोकान्तरं नराः । केन देहेन या भोगं भुञ्जते च
शुभाशुभम् । देहो वा किंविधो ब्रह्मन् ! तन्मे व्या-
ख्यातुमर्हसि” तत्र यमस्योत्तरम् “शृणु देहविवरणं क-
थयामि यथागमम् । पृथिवी वायुराकाशस्तेजस्त्वयमिति
स्फुटम् । देहिनां देहबीजञ्च स्रष्टुः सृष्टिविधौ
परम् । पृथिव्यादिपञ्चभूतैर्वा देहो निर्मितो भवेत् ।
स कृत्विभो नश्वरस्य भस्मसाच्च भवेदिह । वृद्धाङ्कुष्ठप्रमा-
णञ्च यो जीवः पुरुषः कृतः । त्रिभिर्लक्षेण सूक्ष्मदेहन्
तद्रूपं भोगहेतवे । स देहो न भवेद्भ्रष्टः उज्ज्वलदनौ
यमालये । जलेन नष्टो देहो वा प्रहारे सुचिरे कृतः ।

न शक्नो च न चास्ते च न तीक्ष्णकण्टके तथा ।
तत्प्रवृत्ते तत्प्रलोहे तत्प्रपाषाण एव च । प्रतप्तप्रतिमान्ने-
षेऽप्यत्यूर्ध्वपतनेऽपि च । न च दायां न भग्नश्च भुङ्क्ते
सन्नापमेव च । कथितं देहदृष्टान्तकारणञ्च यथागमम्
स्थूलञ्च नश्वरः । “अलवन् इमे देहा नित्यस्थोक्ताः
शरीरिणः” गीता । सूक्ष्मादिवैविध्यं सां०का०त०कौ०

“सूक्ष्मा मातापितृजाः सह प्रभूतैस्त्रिधा विशेषाः
स्युः । सूक्ष्मास्तेषां नियताः मातापितृजा निवर्तन्ते”
सां०का० “त्रिधा विशेषाः स्युः । तान् विशेषप्रकारानाह
सूक्ष्मा इत्यादि सूक्ष्मदेहाः परिकल्पिताः (१) मातापि-
तृजाः षाट्कौशिकाः तत्र मातृतो लोमलोहितमांसानि,
पितृतस्तु स्नाय्वस्त्रिमज्जान इति षट्कोशः । प्रकटानि
महान्ति भूतानि प्रभूतानि तैः सह सूक्ष्मशरीरमेकोवि-
शेषः मातापितृजो द्वितीयः महाभूतानि तृतीयः ।
महाभूतवर्गं च षटादीनां निवेशः इति । सूक्ष्मा-
मातापितृजयोर्देहयोर्विशेषमाह सूक्ष्मास्तेषां विशेषाणां
मध्ये ये, ते नियताः, नित्याः मातापितृजा निवर्तन्ते
रसान्ता वा भक्षान्ता वा विह्वान्ता वेति सूक्ष्मशरीरं
विभजते” त०कौ०

“पूर्वोत्पन्नम(श)सक्तं नियतं महदादिसूक्ष्मपर्यन्तम् ।
संसारं निरुपभोगं भावैरधिवासितं लिङ्गम्” सां०का०
प्रधानेनादिसर्गे प्रतिपुरुषमेकैकमुत्पादितम् अस(श)म-
व्याहृतं शिलामप्यनुविशति नियतम् आ वादिसर्गात् आ
च महाप्रलयोदवतिष्ठते । महदादिसूक्ष्मपर्यन्तं महद-
हङ्कारैकादेशेन्द्रियपञ्चतन्मात्रपर्यन्तम् एषां समुदायः सू-
क्ष्मशरीरं शान्तबोरमूदैरिन्द्रियैरन्वितत्वाद्विशेषः । नन्व-
स्तेतदेव शरीरं भोगायतनं पुरुषस्य, कृतं दृश्यमानेन
षाट्कौशिकेन शरीरेणेत्यत आह संसरतीति उपात्तसु
पात्त षाट्कौशिकं शरीरं जहाति जायं जायं चोपादत्ते
कस्मात् ? निरुपभोगं यतः, षाट्कौशिकं शरीरं विना
सूक्ष्मं शरीरं निरुपभोगं, तस्मात्संसरति । ननु धर्मा-
धमनिमित्तः संसारः न च सूक्ष्मशरीरस्यास्ति यद्योगः,
तत्कथं संसरतीत्यत आह भावैरधिवासितं धर्माधम-
ज्ञानाज्ञानवैराग्यावैराग्यैश्चर्यानिश्चयव्याणि भावास्तदन्विता
बुद्धिः तदन्वितञ्च सूक्ष्मशरीरमिति तदपि भावैरधिवासितं
यथा सुरभिचम्पकसम्पर्काद्वस्त्विति तदाभोदवासितमभवति
तस्माद्भावैरधिवासितत्वात्संसरति । कस्मात्पुनः प्रधा-
नमिव महाप्रलयेऽपि तत्क्षरीरं न तिष्ठतीत्यत आह